

Türr István, az olasz '48-as egységesítési harcok részese 1825. augusztus 11-én született Baján. Önként jelentkezett katonának, amely után a császári hadsereg pécsi Ferenc Károly főherceg gyalog ezredébe került, majd Olaszországba helyezték. Itt részt vett a Piemont elleni harcokban és a kegyetlen milánói megtorlásban. Ennek hatására 1849. január 19-én megszökött a császári seregből, és a piemontiakhoz állt át. Részt vett az 1848-49-as olasz függetlenségi mozgalomban és támogatta Károly Albert szárd–piemonti király olasz egyesítési törekvéseit.

A forradalom leverése után Türr menekülni kényszerült a Monarchia megtorlása elől. 1859-ben az olasz függetlenségi harc kitörése után részt vett az Ausztria elleni háborúban, ahol Giuseppe Garibaldi mellett szolgált. Palermo bevételé leginkább Türr tanácsai miatt sikerült, ezért Garibaldi a nemzetőrség főfelügyelőjévé és tábornokká nevezte ki, itt kapta meg társaitól kitartásáért a „*rettenthetetlen magyar*” címét.

Harcban szerzett súlyos karsérülése nyomán egy ideig a hadsereg további szervezésén fáradozott, majd döntő szerepe volt a messinai ütközetben aratott győzelemben is. Nápoly bevételét követően Garibaldi a város polgári és katonai kormányzójává nevezte ki. A hadjárat után az olasz kormány megerősítette altábornagyi rangját, és kinevezte őt Viktor Emmanuel szárnysegédjévé, ezáltal sok kényes diplomáciai ügy elintézését bízták rá.

A porosz–osztrák háború befejezése és az általános amnesztia után visszatért Magyarországra, és itt a közügyekben élénken részt vett. A halál 1908. május 3-án érte Budapesten. A Kerepesi temetőben helyezték örök nyugalomra. Türr István tiszteletére Nápolyban 2002-től, az emléktábla avatásának időpontjától helyeznek el koszorút.

Dr. Vekszler Péter orvos alezredes
nemzeti rangidős